

Een poppodium in Deventer/ OJC De Zambar Brink 30

Het jongerencentrum De Zambar aan het stadsplein van Deventer wordt in de jaren '68-'72 het professionele poppodium en arte house van het oosten van het land.

Het is één van de pilots in het kader van de subsidieregeling Open Jongeren Centra (OJC) van het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Het wordt een Open Jongeren Centrum genoemd, omdat Nederland tot dan toe alleen jongerenwerk in verenigingen en onder leiding van volwassenen kent. In een OJC zijn de jongeren de baas en kunnen ze vrij in en uit lopen

De jongerenwerkers Bernard Duimel en Jaques Magendans van de Stichting Sociaal Cultureel Werk Deventer gaan in 1968 met het centrum aan de slag.

Na een jaar neem ik het samen Pieter van Loenen van hen over. Wij zijn dan studenten cultureel werk aan de Sociale Academie.

Buurthuis De Kart uut

De Deventer popgeschiedenis begint in 1967. Niet in het pand Brink 30, maar in het buurthuis De Kart uut in de nieuwbouwwijk Keizerslanden.

De buurthuisleider Charles Olderaan bedenkt iets in het weekend voor de oudere jeugd, want voor de oudere jeugd moet ook iets worden gedaan.

Hij haalt het crème de la crème van de Nederlandse pop van die tijd naar Deventer. Golden Earing, Cuby and the Blizzards, Q '65, Shocking Blue, Boudewijn de Groot, Blues Dimension, Armand, Herman Brood en Flavium.

Van heinde en verre trekken de popliefhebbers naar De Kart uut in Deventer.

Het buurthuis heeft een zaal voor honderd staanplaatsen. De concertbezoekers staan mannetje aan mannetje, ze hangen met de benen uit het raam, ze lopen stampend over het platte dak.

Disco's en popconcerten in het weekend in een houten noodgebouw midden in een woonwijk met jonge gezinnen, dat kan niet goed gaan.

Het gaat niet goed. Op een dag komt de politiecommissaris zeggen dat het hem spijt, maar dat hij de tent moet sluiten. 'De tent!' zegt hij.

OJC De Zambar

Deventer raakt haar eerste poppodium kwijt, maar houdt er een naam als popstad aan over.

De Stichting Sociaal Cultureel Werk Deventer heeft een clubhuis op de hoek van De Brink en de Menstraat en vraagt voor dit centrum een rijkssubsidie op grond van de nieuwe regeling Open Jongeren Centra.

Die subsidie krijgt ze.

Het pijpenla-vormige gebouw met drie verdiepingen heeft twee ingangen (Brink 30 en Menstraat 4), een café, een jamruimte in de kelder en ateliers en studio's op de bovenverdieping

Het café is elke middag open.

Er wordt gerookt en gedronken. Af en toe springt er iemand uit zijn vel, af en toe gaat er iemand onderuit. Dan komt hij of zij een tijdje in het kantoor zitten om tot zichzelf te komen.

Soms wordt er een weggelopen jongere of een spijbelaar door een ouder of door de politie uit het café gehaald. Ook dat gaat

via het kantoor.

In het weekend zijn er live optredens en op zaterdagmiddag is er disco.

De disco wordt traditioneel afgesloten met 'Sympathie for the devil' van de Rolling Stones. Iedereen danst. Wat is dat toch een heerlijk dansnummer.

Een poppodium

Het pand Brink 30 is veel te klein als poppodium. Daarom wijkt de Stichting Sociaal Cultuur Werk voor popconcerten (circa vijftig per jaar) uit naar feestzalen, aula's van scholen, het stadspark bij het NS station, de kasteeltuin Groot Hoenlo in Olst en de voetbalvelden van Eerbeek (Free Village Eerbeek).

Legendarisch is het schoolfeest van 14 april 1969 met Blues Dimension in het Hervormd Wijkgebouw aan de Van Vlotenlaan.

Wanneer de buurt klaagt over geluidsoverlast grijpt de rector van het Gymnasium in. Hij legt het concert stil.

Daarmee roept hij de toorn van het jonge publiek over zich af. Iemand grist de microfoon uit des rector's hand en roept de band terug uit de kleedkamer.

Driehonderd scholieren en studenten stampen, klappen en klimmen op stoelen en tafels. 'We want blues! We want blues!' Met de klemtoon op want.

Een kwartier later staat een politie-eenheid met overvalwagens voor de deur. De scholieren worden met gummiknuppels het wijkgebouw uitgedreven en tot ver in de omgeving achternagezeten.

Deventer heeft een Rolling Stones-in-het-Kurhaus-rel.

Art house en actiecentrum

In 1971 verandert het voormalige clubhuis aan de Brink in een art house en een actiecentrum.

Er komt ruimte voor een krakerscafé, een natuurwinkel, een theehuis, een literair café, een vrouwencafé, een filmhuis (Cineclub Brink 30), een actiecentrum voor de vredesbeweging en een studio voor het bewegingstheater Boter, kaas en eieren.

In de bovenverdieping zijn werkruimtes tekentafels, projectoren, schrijfmachines en een stencilmachine voor academiestudenten en politieke activisten.

'De wereld is achterlijk!' is er met viltstift op een balk geschreven.

Het Burgerweeshuis

In 1972 is het einde oefening met De Zambar.

De Stichting Sociaal Cultureel Werk Deventer zoekt een nieuwe popzaal met een capaciteit van vierhonderd concertbezoekers en laat het oog vallen op het pand Burgerweeshuis aan de Bagijnenstraat.

Dit plan valt bij de gemeente niet in goede aarde.

De gemeente wil het Burgerweeshuis afbreken. Er moet tussen het Broederenplein en de Nieuwstraat een autoweg komen en dan staat het Burgerweeshuis in de weg.

In de jaren '80 is de afbraak van het Burgerweeshuis van de baan.

Het leegstaande gebouw wordt gekraakt en door een krakerscollectief in gebruik genomen als café, studio en concertzaal met een capaciteit van vierhonderd concertbezoekers.

De gemeente Deventer herschikt cultuurgeld naar het Burgerweeshuis en zo krijgt de geschiedenis van Deventer als popstad een vervolg.

